

antage een eller flere sagkyndige Mænd til Medhjælp og med Amtmandens Billigelse fastsætte den Betaling, der derfor bør tilstaaes." — Jeg skal dernæst vende mig til § 5, som den ærede sidste Taler omtalte havde faaet en væsentlig Forbedring ved den Behandling, som Lovforslaget fik i Landsthinget. Jeg er fuldstændig enig deri, men jeg tror dog, at den bør have endnu flere Forbedringer, og at der bør ske større Forandringer i den, naar den skal blive af praktisk Betydning omkring i Landet. Der staar rigtignok her, at Bestemmelsen om, at Dyrslagen skal hentes, ikke skal komme i Betragtning ved Kreaturets Slagning, naar dets Død skyldes en udvortes Bestadigelse; men der er andre Sygdomme end udvortes Bestadigelse, som et Dyr kan dø af, og hvor det vil være ligesaa berettiget at fritage for denne Bestemmelse. Jeg skal saaledes nævne, at et Dyr kan dø af, hvad man kalder Forslugelse eller Forstoppelse eller noget Saadant. Det er Noget, der jevnlig sker med Kreaturer, der ere paa Jedefald, at de slippe løs om Natten og komme hen til Udefaasen, hvor de saa findes liggende døde om Morgen. Det forekommer mig ikke, at der kan være nogen Rimelighed i, at man i saadanne Tilfælde skal hente Dyrslæge, idet der jo er mange Steder, hvor man har 2—3 Mil til nærmeste Dyrslæge, og det er dog en temmelig stor Beføstning at lægge til selve den Skade, man har lidt ved at miste Kreaturet. Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Taler i, at det skal være bestemt angivet, at det er selvdøde Kreaturers Kjøb — man skal i det Hele taget ikke gjerne stikke Noget under Stolen — men at det skulde være nødvendigt at hente Dyrslæge i de af mig nævnte Tilfælde, kan jeg ikke se. Det forekommer mig ogsaa at fremgaa saavel af den ærede foregaaende Talers Ytringer som af Sundhedskollegiets Betænkning, at der er stor Uenighed om, hvilke Sygdomme der er farlige for Sundheden. Det ærede Medlem omtalte Lungesygge, hvilket vistnok er det Samme som det, der gaar under Navnet tuberkuløse Sygdomme. Det er en Sygdom, der er vidt udbredt blandt Kreaturerne, og det er et stort Spørgsmaal, om der er mange Kreaturer, der kunne siges at være frie for denne Sygdom. Jeg tror, det er meget vanskeligt at sætte en Grændse som den, den ærede første Taler omtalte, ja, jeg tror endogsaa, at det grændser til det Umulige at sætte en saadan Grændse. Der er mange Kreaturer, om hvilke hverken Cieren eller Slagteren veed, at de lide af nogen Feil, men som dog, naar de ere bleevne slagtede, vise sig at have Tuberkler i Indvoldene hist og her; men jeg har aldrig hørt, at Kjøb af saadanne Kreaturer er skadeligt for Sundheden. Jeg har hørt, at Nogle mene det, men jeg har aldrig set det bekræftet af nogen virkelig Autoritet, og jeg tror saaledes, at det er en meget farlig Bestemmelse. Naar den ærede første Taler nævnte

Brød og Pølser under den anden Post i § 6, saa vil jeg tilføie, at der kan være flere Tilfælde. Under Forhandlingen af Lovforslaget forrige Aar tror jeg ogsaa, der blev nævnt Smørfarve, der efter Paragrafens Ord maa gaa ind under Bestemmelsen. Smørfarve er en Tilfætning, som gives Smøret, og som giver det et Udseende af Andet end, hvad det virkelig er, og det er navnlig Vintersmøret, man giver denne Tilfætning for at give det Udseende af at være Sommersmør. Efter Paragrafens Ordlyd vil Smørfarve falde ind under Bestemmelsen, men det er jo saa almindeligt at anvende Smørfarve, at jeg tvivler om, at nogen Domstol vil kunne straffe Noget, fordi han giver Smøret denne Tilfætning. Smør er jo tilmed næsten usælgeligt, naar det ikke har denne Tilfætning. — Hvad Loven i dens Helhed angaar, ser jeg ikke med synderlig lyse Dine paa den, og jeg tror, det vil være nødvendigt at faae den ændret derhen, at de Paagjældende, enten Amtskommunerne eller Byraadene, kunne, naar noget Saadant var nødvendigt enten i enkelte Tilfælde eller ogsaa i sin Helhed, træffe Foranstaltninger til, at der ikke skulde ske nogen Ulempe af en saadan Art eller Udstrækning, som den ansaa det for nødvendigt, men at fastsætte her ved Lov, at det skal indføres Landet over, tror jeg, vilde være meget ubetimeligt; og jeg ser ikke, at der er nogen Nødvendighed tilstede omkring paa Landet for at indføre saadanne Bestemmelser. Da det maasse kan være nødvendigt at indføre dem i Kjøbenhavn og andre større Byer, skal jeg være villig til at understøtte et Forsøg derpaa, men at indføre dem for hele Landet ved Lov finder jeg, som sagt, meget ubetimeligt.

Madsen: Naar jeg endelig skulde stemme for dette Lovforslag, maatte jeg fordrø, at det blev omændret saaledes, at min Tvivl om, at det i visse Tilfælde kan ske, at de, der skulle foretage Underfølgelserne, kunne tage ikke saa faa personlige Hensyn ved deres Dom i de enkelte Tilfælde, kan beroliges. Jeg ser ikke med saa gode Dine paa den Bestemmelse, der staar om, at Politimesteren kan antage sagkyndige Mænd og derfor give dem den Betaling, som Amtmanden vil billige, thi det kunde dog træffe sig i mange Tilfælde, at der kunde være stor Tvivl, hvor disse Medhjælpsmænd blive antagne af Politimesteren, om de virkelig ere sagkyndige i de Sager, de skulle bedømme. Jeg vil f. Ex. sige, at det med Hensyn til selvdøde og syge Dyr i det Mindste var rimeligt, om Politimesteren vilde antage Slagtere til Medhjælperne ved Bedømmelsen; men om Slagterne i dette Tilfælde vilde være saa upartiske, som man kunde ønske, skal jeg dog henstille til Overveielse. Jeg tror derfor ikke, at denne Bestemmelse er heldig, forsaavidt der skal antages saadanne Medhjælperne i samtlige Landets Jurisdiktioner eller Kredse, jeg tror, at man hellere for en større